

17. *Отъ какъ си зель си горанцилъ-шл., право ли е да ся негрижишь да вардишь къщлъ-шл. си отъ огънъ? Защо?*

ОТДѢЛЕНИЕ V.

За промѣненіята кога-то заплатата не е матеріална.

Случай-ть, за кой-то щемъ расправимъ тука, ся относи на сношеніе-то между господарь и служж.

Единъ человѣкъ чисто има нуждѣ отъ службѣ-тѣ на другого. Нѣкога, той има нуждѣ отъ помошь за врьщеніе работы-ты въ къщѣ-тѣ си; а другой пѣтъ той иска работницы да врьшать работѣ-тѣ на занаята му, или на званіе-то му. Въ тъя случаи единъ опрѣдѣленъ видъ работѣ трѣбва да ся върши, и за тѣхъ работѣ той прѣлага да дава за платѣ. Размѣна-та, на кої-то ся съгласяватъ, е отъ единѣ-тѣ странѣ да ся върши опрѣдѣлена работа, а отъ другѣ-тѣ странѣ да ся даджъ опрѣдѣлены пары. Неправедно е ако господарь-ть иска безмѣрнѣ работѣ, или ако служж-тѣ иска безмѣрнѣ заплатѣ; или ако слѣдѣ като сѣ ся съгласили за работѣ-тѣ и за заплатѣ-тѣ, тѣ неиспѣльняватъ обѣщанія-та си.

1. Господарь-ть е длѣженъ да даде на служж-тѣ единъ приличнѣ заплатѣ за работѣ-тѣ му. Нѣ понеже работата-таща-ше да ся измѣнява въ много различни случаи, за това и двама та обикновенно ся съгласяватъ за неї по-напрѣдъ. Въ тоя случай, както и въ прѣвый другъ случай за трампѣ (замѣненіе) и на служж-тѣ и на господарь-ть е забранено да ся ползватъ отъ надѣжды-ты или страхове-ты на другий-ть; или да сврьшатъ размѣненія-та чрѣзъ кое да было неправедно вліяніе.

Онова, кое-то е обѣщаль господарь-ть да плати, той е длѣженъ да го плати на пѣлно и въ врѣмѧ. Неможе да бжде по-омразенъ примѣръ за неправдѣ, отъ колко-то да ся забави заплата-та на сиромахъ-ть и на утруденый-ть, понеже тѣ нѣмжъ срѣдства за да принудятъ господарь-ть да имъ заплати чрѣзъ законъ, или да го засрамятъ прѣдъ народъ-ть. Така казва Св. Апостоль Яковъ 4; 4. „Ето, заплата-та на работницы-ты, кои-то сѣ жынжли нивя-та вы, отъ